

Adoramus Te

Adoramus te, sanctissime Domine Iesu Christe, hic et ad omnes Ecclesias tuas, quae sunt in toto mundo, et benedicimus tibi; quia per sanctam Crucem tuam redemisti mundum. Amen.

Ad Iesum Christum Crucifixum

En ego, o bone et dulcissime Iesu, ante conspectum tuum genibus me provolvo, ac maximo animi ardore te oro atque obtestor, ut meum in cor vividos fidei, spei et caritatis sensus, atque veram peccatorum meorum paenitentiam, eaque emendandi firmissimam voluntatem velis imprimere; dum mango animi affectu et dolore tua quinque vulnera mecum ipse considero ac mente contemplor, illud prae oculis habens, quod iam in ore ponebat tuo David propheta de te, o bone Iesu: “Foederunt manus meas et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.” (Ps. 22:17)

Domine Iesu, Noverim Me

Domine Iesu, noverim me, noverim te,
Nec aliquid cupiam nisi te.
Oderim me et amem te.
Omnia agam propter te.
Humiliem me, exalte me.
Nihil cogitem nisi te.
Mortificem me et vivam in te.
Quaecumque eveniant accipiam a te.
Persequar me, separar te,
Semperque optem sequi te.
Fugiam me, configiam ad te,
Ut merear defendi a te.
Timeam mihi, timeam te,
Et sim inter electos a te.
Diffidam mihi, fidam in te.
Oboedire velim propter te.
Ad nihil afficiar nisi ad te,
Et pauper sim propter te.
Aspice me, ut diligam te.
Voca me, ut videam te,
Et in aeternum fruar te.
Amen.

Horae Sanctae Crucis

Per signum crucis de inimicis nostris.
Libera nos Deus noster.

Domine labia mea aperies.
Et os meum annuntiabit laudem tuam.
Deus in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuvandum me festina.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum.

Ad Matutinum

Hymnus:
Patris sapientia, veritas divina,
Deus homo captus est hora matutina:
A notis discipulis cito derelictus:
A Iudeis traditus, venditus, et afflictus.

Ant: O crux venerabilis, quae salutem attulisti miseris, quibus te efferam praeconii:
quoniam vitam nobis caelitum praeparasti.

Ad Primam

Hymnus:
Hora prima Dominum ducunt ad Pilatum,
A falsis testibus multum accusatum,
Colaphis percutiunt manibus ligatum,
Vultum Dei conspuunt lumen caeli gratum.

Ant: O crucis victoria, et admirabile signum, in caelesti curia fac nos captare triumphum.

Ad Tertiam

Hymnus:
Crucifige clamitant hora tertiarum:
Illusus induitur veste purpurarum:
Caput eius pungitur corona spinarum.
Crucem portat humeris ad locum poenarum.

Ant: Funestae mortis damnatur supplicium, dum Christus in cruce nostra destruxit
vincula criminum.

Ad Sextam

Hymnus:
Hora sexta Iesus est cruci conclavatus,
Et est cum latronibus pendens deputatus:

Prae tormentis sitiens felle saturatus,
Agnus crimen diluens sic ludificatus.

Ant: Per lignum servi facti sumus, et per sanctam crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos, filius Dei redemit nos.

Ad Nonam

Hymnus:

Hora nona Dominus Iesus expiravit:
Eli clamans spiritum patri commendavit:
Latus eius lancea miles perforavit.
Terra tunc contremuit, et sol obscuravit
Ant: O magnum pietatis opus: mors mortua tunc est, in ligno quando mortua vita fuit.

Ad Vesperas

Hymnus:

De cruce deponitur hora vespertina.
Fortitudo latuit in mente divina.
Talem mortem subiit vitae medicina:
Heu corona gloriae iacuit supina.

Ant: O crux benedicta, quae sola fuisti digna portare talentum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dulcia ferens pondera: super omnia ligna cedrorum, tu sola excelsior: in qua mundi salus peperit, in qua Christus triumphavit, et mors mortem superavit in aeternum.

Ad Completorium

Hymnus:

Hora completorii datur sepulturae
Corpus Christi nobile, spes vitae futurae
Conditur aromate: complentur scripturae:
Iugi fit memoriae mors haec mihi curae.

Ant: Salvator mundi salva nos, qui per crucem et sanguinem tuum redemisti nos, auxiliare nobis, te deprecamur Deus noster.

Conclusio Horae

Adoramus te Christe, et benedicimus tibi.

Quia per sanctam crucem tuam redemisti mundum. Domine Iesu Christe fili Dei vivi, pone passionem, crucem, et mortem tuam inter iudicium tuum et animam meam, nunc, et in hora mortis meae: et mihi largiri digneris gratiam et misericordiam: vivis et defunctis requiem et veniam: Ecclesiae tuae pacem et concordiam, et nobis peccatoribus vitam et gloriam sempiternam. Qui vivis et regnas cum Deo patre in unitate spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Gratiarum Actio ad Trinitatem

O Deitas aeterna, o aeterna Trinitas, quae per unionem divinae naturae fecisti tantum valere pretium sanguinis unigeniti Filii tui! Tu, Trinitas aeterna, es quoddam mare profundum, in quo quanto plus quaero, plus invenio; et quanto plus invenio, plus quaero te. Tu quodammodo instabiliter animam satias; quoniam in abyso tua ita satias animam, quod semper remaneat esuriens atque famelica, te, Trinitas aeterna, peroptans desideransque te videre lumen in lumine tuo. Gustavi et vidi cum lumine intellectus, in lumine tuo abyssum tuam, aeterna Trinitas, atque pulchritudinem creaturae tuae: propter quod intuendo meipsam in te, vidi me fore tuam imaginem: donante videlicet mihi te, Pater aeterne, de potentia tua et de sapientia tua, quae sapientia Unigenito tuo est appropriata. Spiritus vero Sanctus, qui procedit a te Patre et Filio tuo, dedit mihi voluntatem, per quam me facit aptam ad amandum. Nam tu, Trinitas aeterna, factor es, et ego factura: unde cognovi, te illuminante, in recreatione quam me fecisti per sanguinem unigeniti Filii tui, quod amore captus es de pulchritudine facturae tuae. O abyssus, o Trinitas aeterna, O Deitas, o mare profundum: et quid maius mihi dare poteras quam te ipsum? Tu es ignis qui semper ardes et non consumeris; tu es qui consumis calore tuo quemcumque proprium amorem animae. Tu es iterum ignis qui tollis omnem frigiditatem, et illuminas mentes lumine tuo, quo lumine fecisti me cognoscere veritatem tuam. In huius luminis speculo cognosco te summum bonum, bonum super omne bonum, bonum felix, bonum incomprehensibile, bonum inestimabile, pulchritudinem super omnem pulchritudinem, sapientiam super omnem sapientiam: quia tu es ipsa sapientia, tu cibus angelorum qui igne caritatis te dedisti hominibus. Tu vestimentum cooperiens nuditatem meam, pascis nos famelicos tua dulcedine, qua dulcis es absque ulla amaritudine. O Trinitas aeterna!

Iesu Dulcissime Redemptor

Iesu dulcissime, Redemptor humani generis, respice nos ante conspectum tuum humillime provolutos. Tui sumus, tui esse volumus; quo autem tibi coniuncti firmius esse possimus, en hodie sacratissimo Cordi tuo se quisque nostrum sponte dedicat. Te quidem multi novere nunquam; te, spretis mandatis tuis, multi repudiarunt. Miserere utrorumque, benignissime Iesu, atque ad sanctum Cor tuum rape universos. Rex esto, Domine, nec fidelium tantum qui nullo tempore discessere a te, sed etiam prodigorum filiorum qui te reliquerunt; fac hos, ut domum paternam cito repeatant, ne miseria et fame pereant. Rex esto eorum, quos aut opinionum error deceptos habet, aut discordia separatos, eosque ad portum veritatis atque ad unitatem fidei revoca, ut brevi fiat unum ovile et unus pastor. Largire, Domine, Ecclesiae tuae securam cum incolumitate libertatem; largire cunctis gentibus tranquillitatem ordinis; perfice, ut ab utroque terrae vertice una resonet vox: Sit laus divino Cordi, per quod nobis parta salus: ipsi gloria et honor in saecula! Amen.

Aufer a Me Cor Lapideum

Aufer a me, Domine, cor lapideum, aufer cor coagulatum, aufer cor incircumcisum; da mihi cor novum, cor carneum, cor mundum! Tu cordis mundator et mundi cordis amator, posside cor meum et inhabita, continens et implens, superior summo meo et interior intimo meo! Tu forma pulchritudinis et signaculum sanctitatis, signa cor meum in imagine tua: signa cor meum sub misericordia tua, Deus cordis mei, et pars mea Deus in aeternum. Amen.

Gloria

Gloria in excelsis Deo et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Laudamus te, benedicimus te, adoramus te, glorificamus te, gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam, Domine Deus, Rex caelstis, Deus Pater omnipotens. Domine Fili unigenite, Iesu Christe, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris, qui tollis peccata mundi, miserere nobis; qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, Miserere nobis. Quoniam tu solus Sanctus, tu solus Dominus, tu solus Altissimus, Iesu Christ, cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris. Amen.

Te Deum

Te Deum laudamus: te Dominum confitemur. Te aeternum Patrem omnis terra veneratur. Tibi omnes Angeli; tibi Caeli et universae Potestates; Tibi Cherubim et Seraphim incessabili voce proclamat: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt caeli et terra maiestatis gloriae tuae. Te gloriosus Apostolorum chorus, Te Prophetarum laudabilis numerus, Te Martyrum candidatus laudat exercitus. Te per orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia, Patrem immensae maiestatis: Venerandum tuum verum et unicum Filium; Sanctum quoque Paraclitum Spiritum. Tu Rex gloriae, Christe. Tu Patris sempiternus es Filius. Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti Virginis uterum. Tu, devicto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna caelorum. Tu ad dexteram Dei sedes, in gloria Patris. Iudex crederis esse venturus. Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni: quos pretioso sanguine redemisti. Aeterna fac cum sanctis tuis in gloria numerari. Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuae. Et rege eos, et extolle illos usque in aeternum. Per singulos dies benedicimus te. Et laudamus nomen tuum in saeculum, et in saeculum saeculi. Dignare, Domine, die isto sine peccato nos custodire. Miserere nostri, Domine, miserere nostri. Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodum speravimus in te. In te, Domine, speravi: non confundar in aeternum.

O Bona Crux

O bona crux, quae decorem ex membris Domini suscepisti, diu desiderata, sollicite amata, sine intermissione quaesita, et aliquando cupienti animo praeparata: accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo: ut per te me recipiat, qui per te me redemit. Amen.

Oblatio Sui

Suscipe, Domine, universam meam libertatem. Accipe memoriam, intellectum atque voluntatem omnem. Quidquid habeo vel possideo mihi largitus es; id tibi totum restituo, ac tuae prorsus voluntati trado gubernandum. Amorem tui solum cum gratia tua mihi dones, et dives sum satis, nec aliud quidquam ultra posco. Amen.

Oratio Sancti Ambrosii

Ad mensam dulcissimi convivii tui, pie Domine Iesu Christe, ego peccator de propriis meis meritis nihil praesumens, sed de tua confidens misericordia et bonitate, accedere vereor et contremisco. Nam cor et corpus habeo multis criminibus maculatum, mentem et linguam non caute custoditam. Ergo, o pia Deitas, o tremenda maiestas, ego miser, inter angustias deprehensus, ad te fontem misericordiae recurro, ad te festino sanandus sub tuam protectionem fugio; et, quam Iudicem sustinere nequeo, Salvatorem habere suspiro. Tibi, Domine, plagas meas ostendo, tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa et magna, pro quibus timeo: spero in misericordias tuas, quarum non est numerus. Respice ergo in me oculis misericordiae tuae, Domine Iesu Christe, Rex aeterne, Deus et homo, crucifixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te. Miserere mei pleni miseries et peccatis, tu qui fontem miserationis numquam manare cessabis. Salve, salutaris victima, pro me et omni humano genere in patibulo crucis oblata. Salve, nobilis et pretiose sanguis, de vulneribus crucifixi Domini mei Iesu Christi profluens, et

peccata totius mundi abluens. Recordare, Domine, creaturee tuae, quam tuo sanguine redemisti. Paenitet me peccasse, cupio emendare quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitates et peccata mea, ut, purificatus mente et corpore, digne degustare merear sancta sanctorum. Et concede, ut haec sancta praelibatio corporis et sanguinis tui, quam ego indignus sumere intendo, sit peccatorum meorum remissio, sit delictorum perfecta purgation, sit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum sensum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficacia, animae quoque et corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tutio. Amen.

Oratio Sancti Bonaventurae

Transfige, dulcissime Domine Iesu, medullas et viscera animae meae suavissimo ac saluberrimo amoris tui vulnere, vera serenaque et apostolica sanctissima caritate, ut langueat et liquefiat anima mea solo semper amore et desiderio tui; te concupiscat et deficiat in atria tua, cupiat dissolvi et esse tecum. Da ut anima mea te esuriat, panem angelorum, refectionem animarum sanctorum; panem nostrum cotidianum et supersubstantiale, habentem omnem dulcedinem et saporem, et omne delectamentum suavitatis. Te, in quem desiderant angeli prospicere, semper esuriat et comedat cor meum, et dulcedine saporis tui repleantur viscera animae meae; te semper sitiat fontem vitae, fontem sapientiae et scientiae, fontem aeterni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei. Te semper ambiat, te quaerat, te inveniat, ad te tendat, ad te perveniat, te meditetur, te loquatur, et omnia operetur in laudem et gloriam nominis tui, cum humilitate et discretione, cum dilectione et delectatione, cum facilitate et affectu, cum perseverantia usque in finem; ut tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiae meae, delectatio mea, iucunditas mea, gaudium meum, quies et tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, portio mea, possessio mea, thesaurus meus, in quo fixa et firma et immobiliter semper sit radicata mens mea et cor meum. Amen.

Symbolum Apostolorum

Credo in Deum Patrem omnipotentem, Creatorem caeli et terrae. Et in Iesum Christum, Filium eius unicum, Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus, descendit ad inferos, tertia die resurrexit a mortuis, ascendit ad caelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis, inde venturus est iudicare vivos et mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam catholicam, sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam aeternam. Amen.

Stabat Mater

There are many texts of the *Stabat Mater* floating around. The text can be found on many websites, as so many composers have set it to music. There are two basic versions, with subtle differences that crop up in different editions of each. The two foundational texts can be found here: <http://www.stabatmater.dds.nl/latin.html>

The translation I had worked up as a gift for a friend a while back was based on texts that can be found here:

A Primer of Ecclesiastical Latin, John F. Collins, The Catholic University of America Press, Washington, D.C., 1985.

Medieval Latin, ed. Karl Pomeroy Harrington, Allyn and Bacon, 1950, Boston.

My translation avoids the rhyming triplets and the heavy trochaic rhythm, but maintains the number of syllables in each line, eight in the first two, followed by seven in the third. This text and translation follow.

Stabat Mater dolorosa
Iuxta crucem lacrimosa
Dum pendebat Filius

Cuius animam gementem
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius

O quam tristis et afflita
Fuit illa benedicta
Mater unigeniti!

Quae maerebat et dolebat,
Et tremebat cum videbat
Nati poenas incliti

Quis est homo qui non fleret,
Matrem Christi si videret
In tanto suppicio?

Quis non posset contristari,
Piam Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis
Vidit Iesum in tormentis,
Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum
Moriendo desolatum
Dum emisit spiritum

Eia Mater, fons amoris
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam

Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum
Ut sibi complaceam

Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas

Cordi meo valide.

Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide.

Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.

Iuxta crucem tecum stare,
et me tibi sociare
In planctu desidero

Virgo virginum praeclara,
Mihi iam non sis amara
Fac me tecum plangere

Fac, ut portem Christi mortem
Passionis eius sortem,
Et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari,
Cruce fac inepti,
Et cruento Filii;

Inflammatus et accensus
Per Te, Virgo, sim defensus
In die iudicii.

Fac me cruce custodiri
Morte Christi praemuniri
Confoveri gratia

Quando corpus morietur,
Fac, ut animae donetur
Paradisi gloria.

A mother – grief stricken – just stood,
Eyes full of tears, next to a cross

On which was hanging her son.
Through her soul, groaning and with him
Sharing his despair, and grieving,
A sword has already passed.

Oh, God! How sad and afflicted
She was – the one blessed above all,
Mother of the Only-Born,
Who continued to mourn and grieve,
Trembling to watch the punishments
Of her child, whom they all knew.

Who is the one who would not weep
To see the mother of the Christ
 In such agonizing pain?
Who could not be moved to despair,
Thinking of this steadfast mother
 Grieving along with her son?

For the sins of her own people
She saw Jesus in torture and
 Given over to the whips.
She saw her sweet one, born of her,
Dying, utterly forsaken,
 As he heaved out his last breath.

Loyal mother, fountain of love,
Make me feel the power of grief
 So that I may mourn with you.
Make it so that my own heart burns
In loving Him – the Christ – my God –
 That I may fully please him.

Holy Mother, do this for me –
The blows of the crucified One,
 Hammer them into my heart.
And the punishments of your Son,
Wounded, having deigned to suffer
 In my place, with me divide.

Cause me to weep truly with you,
To grieve with the crucified One
 Until the end of my life,
To stand next to the cross with you,
To ally myself with you in
 Mourning – this is all I want.

Glorious maiden of maidens,
Be no longer bitter to me.
 Instead, make me mourn with you –
Grant that I may carry Christ's death,
Grant me a share in His passion,
 Calling back to mind those blows.

And with those blows make me wounded,
Make me inebriated with
 The cross and blood of your Son.

Set afire and inflamed may I
Be defended through you, maiden,
On that wrathful judgment day.

Let me be guarded by the cross,
Fortified by the death of Christ,
 Finding favor in His grace.
And when my body dies at last,
Grant there be given to my soul
 The glory of Paradise.

What follows is the *Analecta* text from <http://www.stabatmater.dds.nl/latin.html>, with changes in the text highlighted, along with corresponding changes in my translation.

Stabat Mater dolorosa
Iuxta crucem lacrimosa
Dum pendebat Filius

Cuius animam gementem
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius

O quam tristis et afflita
Fuit illa benedicta
Mater unigeniti!

Quae maerebat et dolebat,
Et tremebat cum videbat
Nati poenas incliti

Quis est homo qui non fleret,
Christi Matrem si videret
In tanto suppicio?

Quis non posset contristari,
Piam Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis
Vidit Iesum in tormentis,
Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum
Moriendo desolatum
Dum emisit spiritum

Eia Mater, fons amoris
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam

Fac, ut ardeat cor meum

In amando Christum Deum
Ut sibi complaceam

Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.

Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide.

Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.

Iuxta crucem tecum stare,
Te libenter sociare
In planctu desidero

Virgo virginum praeclara,
Mihi iam non sis amara
Fac me tecum plangere

Fac, ut portem Christi mortem
Passionis eius sortem,
Et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari,
Ob amorem Filii

Inflammatus et accensus
Per Te, Virgo, sim defensus
In die iudicii.

Fac me cruce custodiri
Morte Christi praemuniri
Confoveri gratia

Quando corpus morietur,
Fac, ut animae donetur
Paradisi gloria.

A mother – grief stricken – just stood,
Eyes full of tears, next to a cross
 On which was hanging her son.
Through her soul, groaning and with him
Sharing his despair, and grieving,
 A sword has already passed.

Oh, God! How sad and afflicted
She was – the one blessed above all,
 Mother of the Only-Born,
Who continued to mourn and grieve,
Trembling to watch the punishments
 Of her child, whom they all knew.

Who is the one who would not weep
To see the mother of the Christ
 In such agonizing pain?
Who could not be moved to despair,
Thinking of this steadfast mother
 Grieving along with her son?

For the sins of her own people
She saw Jesus in torture and
 Given over to the whips.
She saw her sweet one, born of her,
Dying, utterly forsaken,
 As he heaved out his last breath.

Loyal mother, fountain of love,
Make me feel the power of grief
 So that I may mourn with you.
Make it so that my own heart burns
In loving Him – the Christ – my God –
 That I may fully please him.

Holy Mother, do this for me –
The blows of the crucified One,
 Hammer them into my heart.
And the punishments of your Son,
Wounded, having deigned to suffer
 In my place, with me divide.

Cause me to weep truly with you,
To grieve with the crucified One
 Until the end of my life,
To stand next to the cross with you,
To join myself freely with you
 In mourning – this I desire.

Glorious maiden of maidens,
Be no longer bitter to me.
 Instead, make me mourn with you –
Grant that I may carry Christ's death,

Grant me a share in His passion,
Calling back to mind those blows.

And with those blows make me wounded,
Intoxicate me with this cross
For the sake of your Son's love.
Set afire and inflamed may I
Be defended through you, maiden,
On that wrathful judgment day.

Let me be guarded by the cross,
Fortified by the death of Christ,
Finding favor in His grace.
And when my body dies at last,
Grant there be given to my soul
The glory of Paradise.

Finally, here is a version nearly identical with the version I had originally used. I have highlighted the changes in the text and in my translation.

Latin Literature: A Book of Readings, Frederick M. Wheelock, Waveland Press, Inc.,
Prospect Heights, IL, 1993.

Stabat Mater dolorosa
Iuxta crucem lacrimosa
Dum pendebat Filius

Cuius animam gementem
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius

O quam tristis et afflita
Fuit illa benedicta
Mater unigeniti!

Quae maerebat et dolebat,
Et tremebat cum videbat
Nati poenas incliti

Quis est homo qui non fleret,
Matrem Christi si videret
In tanto suppicio?

Quis non posset contristari,
Piam Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis
Vidit Iesum in tormentis,
Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum
Moriendo desolatum
Dum emisit spiritum

Eia Mater, fons amoris
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam

Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum
Ut sibi complaceam

Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.

Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide.

Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.

Iuxta crucem tecum stare,
Meque tibi sociare
In planctu desidero

Virgo virginum praeclara,
Mihi iam non sis amara
Fac me tecum plangere

Fac, ut portem Christi mortem
Passionis eius sortem,
Et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari,
Et cruento Filii;

Inflammatus et accensus
Per Te, Virgo, sim defensus
In die iudicii.

Fac me cruce custodiri
Morte Christi praemuniri
Confoveri gratia

Quando corpus morietur,
Fac, ut animae donetur
Paradisi gloria.

A mother – grief stricken – just stood,

Eyes full of tears, next to a cross
On which was hanging her son.
Through her soul, groaning and with him
Sharing his despair, and grieving,
A sword has already passed.

Oh, God! How sad and afflicted
She was – the one blessed above all,
Mother of the Only-Born,
Who continued to mourn and grieve,
Trembling to watch the punishments
Of her child, whom they all knew.

Who is the one who would not weep
To see the mother of the Christ
In such agonizing pain?
Who could not be moved to despair,
Thinking of this steadfast mother
Grieving along with her son?

For the sins of her own people
She saw Jesus in torture and
Given over to the whips.
She saw her sweet one, born of her,
Dying, utterly forsaken,
As he heaved out his last breath.

Loyal mother, fountain of love,
Make me feel the power of grief
So that I may mourn with you.
Make it so that my own heart burns
In loving Him – the Christ – my God –
That I may fully please him.

Holy Mother, do this for me –
The blows of the crucified One,
Hammer them into my heart.
And the punishments of your Son,
Wounded, having deigned to suffer
In my place, with me divide.

Cause me to weep truly with you,
To grieve with the crucified One
Until the end of my life,
To stand next to the cross with you,
To ally myself with you in

Mourning – this is all I want.

Glorious maiden of maidens,
Be no longer bitter to me.

Instead, make me mourn with you –
Grant that I may carry Christ's death,
Grant me a share in His passion,
Calling back to mind those blows.

And with those blows make me wounded,
Make me inebriated with
This cross and blood of your Son.
Set afire and inflamed may I
Be defended through you, maiden,
On that wrathful judgment day.

Let me be guarded by the cross,
Fortified by the death of Christ,
Finding favor in His grace.
And when my body dies at last,
Grant there be given to my soul
The glory of Paradise.